

ГЕОРГИ КОНОВСКИ ЗА ПОЧИВКА

chitanka.info

Кака Пена беше хигиенистка във фирмата. По-конкретно — чистачка. И още по-точно — прислужничка. С широк кръг специалности и роли — чистене, миене, лъскане, тоалетно хигиенизиране, тичане за кафе и минерална вода, дори сервиране при срещи с по-маловажни гости. За важните шефовете викаха Марчето секретарката. Която създаваше правна атмосфера за разговорите само с едно навеждане, при което щедрите ѝ форми преливаха като цунами от басейн, в който се е метнал пиан слон.

Вкъщи така Пена си знаеше работата. Пристига, вади парцала, измива плочките в коридора — та като се прибере бай Пешо цяла вечер да ходи с мокри чорапи и да знае, че жена му е чистница.

Да де — той често оставяше всичко, вземаше някоя оръфана книжка от някогашната „Библиотека за ученика“, вирваше нозе върху табуретката и, опънал се във фотьойла, потъваше в четивата, които навремето беше пропуснал. Както сега признаваше — поради собствената глупост и страстта на така Пена всяка вечер да ходи по дискотеки, че и когато се обърнаха на чалгатеки.

И с това я дразнеше. Я хорските мъже — като се приберат, па вземат инструментите и де колата оправят, де някой уред у дома, де издялат пейчица или масичка...

Бай Пешо отказваше. Като иска хорски мъже — да си вземе един и да го остави на мира. Той колко неща зарязва заради нея? Даже училището напусна в трети курс, че се оказа внезапно бъдещ татко...

— Какви мъже ме искаха — въздишаше така Пена. — Свестни, свестни... Пък аз...

Бай Пешо я отрязваше с класическото словесно ренде:

— Свестните взеха свестните, пък ти на мен се падна...

И продължаваше да си чете, изолирайки съзнанието си от всичките спомени и припомняния, които така Пена изливаше отгоре му. Но паток от дъжд не се мокри — всичко е въпрос на навик...

Най-много да отговори с една дума на въпросите ѝ — какво има на пазара, какво търсят хората, цените как са, има ли сваятна стока. Вместо да обсъдят надълго и нашироко, свободно и времеубиващо всичко — новата рокля на Мара Бонината, как Мишо си одрал колата в бариерата, защо Симеонови не си говорят трети ден... Той иска тишина и спокойствие, че... О, Боже! Няколко пъти ѝ

предлага да седне, да прочете някоя книжка, да понавакса изгубеното в сложните години на труда с метла и парцал...

Кака Пена не можеше. Органично не възприемаше нещо, което не е автоматично или не изисква присъствието на поне още един, та да има с кого да си клюкари.

Пък бай Пешо вече беше научил от книжките, че когато човек е скучен за себе си, за умните е просто излишен. Та не я канеше усилено в своя свят...

Обаче, дойде онова време, дето така Пена чакаше с ужас. Пенсионирането. Е, отлага две-три години, ама...

Добре де — какво да прави като пенсионерка? В махалата почти не останаха връстнички и познати, цял ден не може в градинката в задния двор да виси, а предното дворче имаше пет лехички с цветя и за нула време разцъфтяваше. Няма да седне книжки да чете, я...

Но я пенсионираха...

И намери решението. Накара бай Пешо да залее предния двор с бетон, поставиха плочки и всичко цъфна.

Сега сутрин така Пена се появява рано-рано, влачейки подире си кофата с инструментариума. Най-напред поръсваше, после помиташе, накрая минаваше навред с любимия голям парцал.

По обяд — отново. Защото водата изсъхваше бързо, а и ветрец подухваше.

Привечер — пак.

Бай Пешо си знаеше вече — отваря вратичката, събува обувките, нахлузва чехлите и отива до входа. Там сваля чехлите за двора и ги сменя с чехлите за дома.

Научиха се и редките гости. Даже котката се оглеждаше внимателно, когато се прибираше сутрин — да не я види как Пена как с едни лапи ходи навред...

А така Пена е щастлива. Намери си пак своето, създаде си своето кътче и творчески развиваше духа си.

Тия дни мисли да поиска от бай Пешо да ѝ купи една машинка за миене на плочките. Та времето да стане още по-хубаво — коя жена не мечтае след пенсионирането да живее така, както може и иска...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.